

Α.Λ.

Αριθμός 420/2015

ΤΟ ΠΕΝΤΑΜΕΛΕΣ ΕΦΕΤΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές, Πέτρο Σαλίχο, Πρόεδρο Εφετών, Ιωάννα Δούκα, Εισηγήτρια, Αντιγόνη Τζελέπη, Αικατερίνη Κοκόλη και Ευτέρπη Καραχάλιου, Εφέτες, και από το Γραμματέα Σώζοντα Μιαούλη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις **5 Φεβρουαρίου 2015**, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ των:

ΠΡΟΣΦΕΥΓΟΝΤΟΣ : Ιωάννη Δ. Καρβούνη, Εργολήπτη Δημοσίων Έργων, κατοίκου Θρακομακεδόνων Ν. Αττικής, αναδόχου του έργου «ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΠΟΛΥΟΡΩΦΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΔΩΝ ΑΚΤΗΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 128 ΚΑΙ ΣΑΠΦΟΥΣ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ», ο οποίος εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσιά του δικηγόρο Ευριδίκη Τασσίνη.

ΚΑΘ ΗΣ Η ΠΡΟΣΦΥΓΗ : Εκκλησίας της Ελλάδος, η

οποία εδρεύει στην Αθήνα Ν. Αττικής, εκπροσωπείται νόμιμα και εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιό του δικηγόρο Χαράλαμπο Αποστολόπουλο (με δήλωση κατ' άρθρο 242 παρ 2 ΚΠολΔ).

Ο προσφεύγων κατέθεσε ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου την από 12.11.2013 και με αριθ. εκθ. κατάθ. 1371/2013 προσφυγή του, της οποίας δικάσιμος ορίστηκε αρχικά η 23^η Οκτωβρίου 2014 και, μετά από αναβολή, αυτή που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας.

Η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το οικείο πινάκιο και συζητήθηκε.

Η πληρεξούσια δικηγόρος του προσφεύγοντος, αφού έλαβε τον λόγο από τον Πρόεδρο, αναφέρθηκε στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε και ο πληρεξούσιος δικηγόρος της καθής η προσφυγή, ο οποίος παραστάθηκε με δήλωση ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, ανέπτυξε τις απόψεις του με τις έγγραφες προτάσεις που προκατέθεσε.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΑ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη προσφυγή-αγωγή φέρεται ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου σύμφωνα με το άρθρο 41 Ν 3659/2008, μετά την έκδοση της 848/2003 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πειραιώς με την οποία αυτή (προσφυγή) απορρίφθηκε ως απαράδεκτη λόγω έλλειψης δικαιοδοσίας του Δικαστηρίου εκείνου αναφορικά με την εκδίκαση της εισαχθείσας με την προσφυγή υπόθεσης, διότι αυτή αφορούσε ιδιωτική διαφορά προερχόμενη από κοινή σύμβαση ιδιωτικού δικαίου και όχι από αντίστοιχη διοικητική.

ΣΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

2^ο φύλλο της υπ' αριθ 420/2015 πολιτικής απόφασης του
Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

Α) Κατά το άρθρο 1 παρ 1 του Ν 3669/2008 (ΦΕΚ Α'116/18.6.2008) στο οποίο κωδικοποιήθηκε το άρθρο 2 παρ 1 του Ν 1418/1984 «περί Δημοσίων Έργων», όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 96 παρ 7 του Ν 1892/1990 και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 1 παρ 2 του Ν 2229/1984 και της λοιπής νομοθεσίας περί δημοσίων έργων, που επίσης κωδικοποιήθηκαν στο σύνολό τους με τις διατάξεις του ν. 3669/2008 εφαρμόζονται σ' όλα τα έργα που προγραμματίζονται και εκτελούνται από εκείνους τους φορείς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 14 του Ν 2190/1994» δηλαδή και ~~ιουγκρατικού~~ δημόσιους οργανισμούς που οργανώνονται ως κρατικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Μεταξύ αυτών συγκαταλέγονταν και τα εκκλησιαστικά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου όπως η Εκκλησία της Ελλάδος και οι οικείες Μητροπόλεις, τα οποία ως προς τα έργα που εκτελούσαν διέπονταν από τις περί δημοσίων έργων διατάξεις (Θ. Ζέρβας Γνωμοδότηση 2014 ΝΟΜΟΣ, Ε.Σ 2496/2009 (ΔεφΑθ 562/1988 ΔΙΚΗ 1989, 343, ΔεφΑθ 3833/1987 ΔΔΙΚΗ 1987 427 ΔεφΠ 441/2001 ΔΔΙΚΗ 2004.207). Περαιτέρω κατά το άρθρο 68 παρ 3 του Ν 4235/2014 (ΦΕΚ 32 Α/11-12-2014) τα νομικά πρόσωπα του άρθρου 1 παρ 4 του Ν 590/1977 (Εκκλησία της Ελλάδος, Μητροπόλεις, ενορίες μετά των ενοριακών αυτών Ναών, Μονές, Αποστολική Διακονία, ΟΔΕΜ, ΤΑΚΕ, Διορθόδοξο Κέντρο της Εκκλησίας της Ελλάδος) του Ν 4149/1961 του άρθρου 1 του Ν 3491/1976 οι Ιερές Μητροπόλεις της Δωδεκανήσου.....υπάγονται στις διατάξεις που διέπουν την Γενική Κυβέρνηση και τον δημόσιο τομέα ως προς την οργάνωση και τη διοίκησή τους, την εν γένει

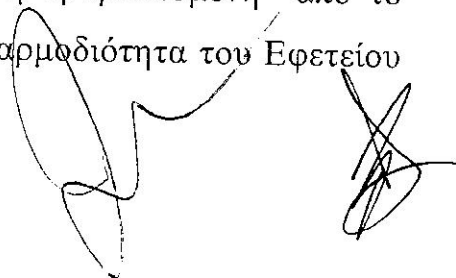
οι ευθελίε
του Ν 1418/

1984

Γσο νομοσε

περιουσιακή και λογιστική διαχείρισή τους, τους λειτουργούς και το προσωπικό τους, μόνον εφόσον αυτές το ορίζουν ρητά». Το άρθρο δε 7 του 255/2014 (ΦΕΚ 95/15-4-2014) κανονισμού της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος «περί αναθέσεως και εκτελέσεως παρά της Εκκλησίας της Ελλάδος συμβάσεων έργων, μελετών και παροχής συναφών υπηρεσιών» που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 46 παρ 2 του Ν. 590/1977 και προς εναρμόνισή του με την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 68 παρ 3 του Ν. 4235/2014 ορίζει ότι «τα έργα, αι μελέται και αι παροχαί συναφών υπηρεσιών διά την ανάπτυξιν και αξιοποίησιν της εκκλησιαστικής περιουσίας εις το πλαίσιον των νομοθετημένων σκοπών της ΕΚΥΟ κατά τον κανονισμόν 240/2013 (ΦΕΚ Α 243) ως εκάστοτε ισχύει, δεν αποτελούν «δημόσια έργα» ή «διοικητικές συμβάσεις έργων ή μελετών» ή «δημόσιες συμβάσεις έργων» ή «δημόσιες συμβάσεις μελετών» κατά την έννοια της σχετικής νομοθεσίας (Ν 3669/2008 Ν 3316/2006 ΠΔ 60/2007 ΠΔ 59/2007) καθόσον η Εκκλησία της Ελλάδος δεν συνιστά «Όργανισμόν δημοσίου δικαίου» κατά την έννοιαν των οδηγιών 2004/17 ΕΚ ή 2004/18/ΕΚ. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι με τις νέες ως άνω ρυθμίσεις του άρθρου 68 του Ν 4235/2014 που ισχύει από 11.2.2014 τα εκκλησιαστικά έργα ακόμη και όταν εκτελούνται από ΝΠΔΔ και επιδιώκουν δημόσιο (κοινωφελές) σκοπό δεν υπάγονται στις περί δημοσίων έργων γενικές διατάξεις ήτοι στο Ν 3669/2008 και διέπονται από τον ως άνω κανονισμό της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος. Έτσι από την ως άνω ημερομηνία παύει να εφαρμόζεται αναφορικά με τα εκκλησιαστικά έργα η προβλεπόμενη από το άρθρο 77 ΠΔ 3669/2008 αποκλειστική αρμοδιότητα του Εφετείου

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

3^ο φύλλο της υπ' αριθ 420/2015 πολιτικής απόφασης του
Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

για τις διαφορές που ανακύπτουν μεταξύ των εργαλάβων και των κυρίων των έργων στα πλαίσια των εκτελουμένων δημοσίων έργων και η αρμοδιότητα ως προς αυτά (εκκλησιαστικά έργα) καθορίζεται από τα άρθρα 14 και 18 ΚΠολΔ. Κατά πάγια δε αρχή του διαχρονικού δικονομικού δικαίου, οι διαδικαστικές πράξεις ρυθμίζονται από το δικονομικό δίκαιο που ισχύει κατά το χρόνο που ασκούνται, προκειμένου δε περί αγωγής, με όμοιο χαρακτήρα με την οποία έχει και η προσφυγή (ΕΑ 1943/2008 ΕλΔνη 2009 (50) 550, ΕΑ 2999/1986 ΕλΔνη 1986 (27) 949) κρίσιμος χρόνος για τον καθορισμό της καθύλην αρμοδιότητας είναι κατά τα άρθρα 45, 221 παρ 1 εδ β ΚΠολΔ και 5 παρ 2 εδ α του Εισ Ν ΚΠολΔ εκείνος της ασκήσεώς της (ΠεντΕφαθ 6674/2003 ΕλΔνη 46,1514, ΠεντΕφαθ 10493/1996, ΕλΔνη 38, 880, ΕφΘεσ 2402/1997 Αρμ 1998.92).

Β) Περαιτέρω σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 παρ 1, 2, 4 και 5 του Ν 1418/1984 και ήδη 77 του Ν. 3669/2008 «περί δημοσίων έργων» κάθε διαφορά μεταξύ των συμβαλλομένων μερών που προκύπτει από «σύμβαση δημοσίου έργου» δηλαδή έργου κατά την έννοια του άρθρου 1 των νόμων αυτών, που εκτελείται από τους αναφερόμενους στο άρθρο 14 παρ 1 του Ν 2190/1994 φορείς, στους οποίους, όπως προαναφέρθηκε περιλαμβανόταν μέχρι τις 11-2-2014 και η Εκκλησίας της Ελλάδος επιλύεται με προσφυγή στο αρμόδιο Δικαστήριο κατά τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ή του κώδικα πολιτικής Δικονομίας, αρμόδιο δε Δικαστήριο για την εκδίκαση των διαφορών αυτών είναι το διοικητικό ή πολιτικό εφετείο της

περιφέρειας στην οποία εκτελείται το έργο ανάλογα με το αν πρόκειται για διοικητική διαφορά ουσίας ή για ιδιωτική διαφορά. Όταν δε η διαφορά ανακύπτει από την εκτέλεση ιδιωτικής συμβάσεως δημοσίου έργου λόγω του ότι διέπεται από τη νομοθεσία περί δημοσίων έργων δεν έχει από τη φύση της (λόγω του αντικειμένου της) διοικητικό χαρακτήρα ώστε οι προκύπτουσες κατά την εκτέλεσή της διαφορές να συνιστούν διοικητικές διαφορές ουσίας έστω και αν ο αντισυμβαλλόμενος στη σύμβαση αυτή είναι το Δημόσιο ή ΝΠΔΔ (ΑΠ 1649/2007 ΔΕΕ 2008, 495 ΣΤΕ 72/2009 ΝΟΜΟΣ ΕΑ 374/2010 ΕΛΔνη 2011,188). Ειδικότερα για τον χαρακτηρισμό μιας συμβάσεως ως διοικητικής απαιτείται : α) ένα τουλάχιστον από τα συμβαλλόμενα μέρη να είναι το Δημόσιο ή ΝΠΔΔ, το οποίο ασκεί δημόσια εξουσία β) το αντικείμενο της συμβάσεως να έχει σχέση με την άσκηση δημοσίας υπηρεσίας ή να εξυπηρετεί δημόσιο σκοπό γ) η κατάρτιση και εκτέλεση της συμβάσεως να διέπονται εν μέρει τουλάχιστον από κανόνες διοικητικού δικαίου ή η σύμβαση να περιέχει όρους που να δημιουργούν υπέρ του Δημοσίου ή του ΝΠΔΔ εξαιρετικό συμβατικό καθεστώς. Και όταν η σύμβαση συνάπτεται από το Δημόσιο η ΝΠΔΔ θα πρέπει επί πλέον να επιδιώκεται με αυτήν η ικανοποίηση σκοπού που εξυπηρετεί το δημόσιο όφελος και όχι απλώς τη βελτίωση της οικονομικής κατάστασης του συμβαλλομένου Δημοσίου ή ΝΠΔΔ, αφετέρου να δημιουργείται, υπέρ των τελευταίων και χάριν του επιδιωκομένου κατά τα ανωτέρω σκοπού, εξαιρετικό συμβατικό καθεστώς αποκλίνον από το κοινό δίκαιο και μη προσιδιάζον στον συμβατικό δεσμό που συνάπτεται κατά τις διατάξεις του ιδιωτικού δικαίου, είτε μέσω συμβατικών ρητρών, είτε δυνάμει του κανονιστικού

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

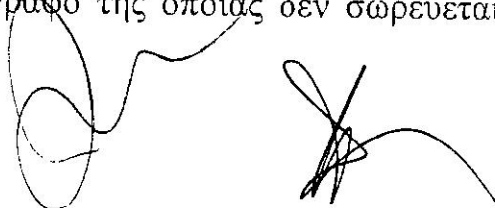
4^ο φύλλο της υπ' αριθ 420/2015 πολιτικής απόφασης του
Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

καθεστώς που διέπει εν γένει τη σύμβαση, με τη μορφή ιδίως της δυνατότητας μονομερούς επεμβάσεως στην εξέλιξη της συμβάσεως και της επιβολής κυρώσεων (ΑΕΔ 11/2013, ΝΟΜΟΣ, ΑΕΔ 28/2011 ΝΟΜΟΣ, ΑΕΔ 21/2009 ΝΟΜΟΣ, . 14/2007 ΝΟΜΟΣ, ΑΕΔ 6/2007 ΝΟΜΟΣ, ΟΛΑΠ 8/2000 ΕΛΔνη 41.667, ΑΠ 1405/2008 ΝΟΜΟΣ ΣτΕ 1989/2014, ΣτΕ 1208/2011 ΝΟΜΟΣ). Στις συμβάσεις αυτές και μόνο, ο κύριος του έργου μπορεί να εκδίδει διοικητικές πράξεις προσβλητές με αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ και των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων (άρθρα 94 παρ 1, 95 παρ 1 και 3 του Συντάγματος και 6 παρ 1-2 ΚΔΔ ΠΕΑ 19/2013 ΝΟΜΟΣ ΠΕΑ 4095/2008 ΝΟΜΟΣ). Αν ελλείπει ένα από τα ανωτέρω στοιχεία η σύμβαση δεν είναι διοικητική, αλλά ιδιωτικού δικαίου, και κάθε ανακύπτουσα απ' αυτήν διαφορά ανήκει στη δικαιοδοσία των Πολιτικών Δικαστηρίων, έστω και αν πρόκειται για σύμβαση εκτέλεσης δημοσίου έργου υπό την ανωτέρω έννοια (ΑΕΔ 11/2013 ΝΟΜΟΣ, ΑΕΔ...3.../2012 ΝΟΜΟΣ ΑΕΔ 10/1987 Δ 19,394 ΕΛΔνη 43, 161, ΔΕΑ 1104/2012 ΝΟΜΟΣ). Κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 77 του Ν 3669/2008 εφόσον πρόκειται για διαφορά από την εκτέλεση ιδιωτικής σύμβασης που αφορά δημόσιο έργο αρμόδιο καθ' ύλη και κατά τόπο πολιτικό Δικαστήριο είναι το πολιτικό Εφετείο της περιφέρειας, στην οποία εκτελείται το έργο.

Γ) Με το άρθρο 77 παρ 1 του Ν 3669/2008 γίνεται διάκριση μεταξύ των ενδίκων βοηθημάτων της «προσφυγής» και της «αγωγής» κατά τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ΚΔΔ) ή κατά τον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ΚΠολΔ) για τις διαφορές

που ρυθμίζονται με το νόμο αυτό. Με το ένδικο μέσο της «προσφυγής» του άρθρου 63 του ΚΔΔ προσβάλλονται ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων όλες οι εκτελεστές ατομικές διοικητικές πράξεις ή παραλείψεις από τις οποίες δημιουργούνται διοικητικές διαφορές ουσίας. Το ένδικο μέσο της «αγωγής» ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων ασκείται κατά το άρθρο 71 ΚΠΔ για χρηματικές αξιώσεις κατά του Δημοσίου ή ΝΠΔΔ από έννομη σχέση δημοσίου δικαίου. Αφετέρου στον ΚΠολΔ δεν προβλέπεται «προσφυγή» αλλά μόνο «αγωγή» καταψηφιστική, διαπλαστική ή αναγνωριστική, ανάλογα, για τις έννομες σχέσεις ιδιωτικού δικαίου. Περαιτέρω, κατά την παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου 77 του Ν 3669/2008 στο οποίο έχει κωδικοποιηθεί η παράγραφος 3 του άρθρου 13 του Ν. 1418/1984 η «προσφυγή» που προβλέπεται κατά τα ανωτέρω στην παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου (όχι όμως και η αγωγή) κηρύσσεται απαράδεκτη, εάν προηγουμένως δεν τηρηθεί η ενδικοφανής προδικασία, που προβλέπεται στην διάταξη του άρθρου 76 του ίδιου νόμου, με την υποβολή εκ μέρους του εργολήπτη κατά σειρά (α) ενστάσεως στην προϊσταμένη Αρχή του έργου κατά των βλαπτικών πράξεων της Διευθύνουσας Υπηρεσίας αυτού, και ακολούθως (β) αιτήσεως θεραπείας στον αρμόδιο Υπουργό κατά της αποφάσεως της προϊσταμένης αρχής του έργου που απορρίπτει την προηγούμενη ένσταση, εντός ορισμένης προθεσμίας και οι δύο. Με το τελευταίο εδάφιο της ίδιας παραγράφου του ίδιου άρθρου, που αποδίδει προσθήκη στο άρθρο 13 παρ 3 του Ν. 1418/1984, που έγινε με το άρθρο 4 παρ 3^α του Ν 3481/2006, δεν απαιτείται η τήρηση της εν λόγω ενδικοφανούς προδικασίας, όταν ασκείται από τον ενδιαφερόμενο αγωγή, στο δικόγραφο της οποίας δεν σωρεύεται

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

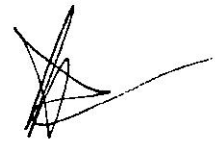
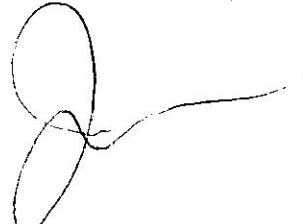
5^ο φύλλο της υπ' αριθ 420/2015 πολιτικής απόφασης του
Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

και αίτημα ακύρωσης ή τροποποίησης διοικητικής πράξης ή παράλειψης, δηλαδή αίτημα προσφυγής κατά του ΚΔΔ. Από τις ανωτέρω διατάξεις, σε συνδυασμό με όσα προηγουμένως εκτέθηκαν συνάγεται ότι, σε περίπτωση κατά την οποία η επίδικη εργοληπτική σύμβαση στην οποία εφαρμόζεται η νομοθεσία περί δημοσίων έργων, δεν είναι διοικητική αλλά ιδιωτική, οπότε υπάρχει δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων (α) όλες οι σχετικές με το έργο αποφάσεις του εργοδότη ή του φορέα του έργου, δεν αποτελούν εκτελεστές διοικητικές πράξεις, ακυρώσιμες με προσφυγή, αλλά απλές μονομερείς δηλώσεις παραστάσεως ή βουλήσεως, που πάσχουν ενδεχομένως ακυρότητα ή ακυρωσία κατά τις διατάξεις του ΑΚ, εφόσον παράγουν αποτελέσματα ως μονομερείς δικαιοπραξίες και εφόσον γίνεται επίκληση σχετικού λόγου ακυρότητας ή ακυρωσίας (β) το ένδικο βοήθημα που ασκείται ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων είναι πάντοτε «αγωγή» με αίτημα καταψηφιστικό ή αναγνωριστικό οφειλής και παρεμπιπτόντως ακυρότητας ή ακυρωσίας, κατά το αστικό δίκαιο, πράξεων των οργάνων του εργοδότη σχετικών με την επίμαχη οφειλή (γ) ενδεχόμενη απόφαση της διοικήσεως επί σχετικής αιτήσεως θεραπείας, εξετάζεται ως προς το κύρος της ως διοικητική, παρεμπιπτόντως από τα πολιτικά Δικαστήρια (ΠΕΑ 19/2013, ΠΕΑ 1239/2011, ΠΕΑ 4975/2011).

Δ) Περαιτέρω, στο άρθρο 56 της προαναφερόμενης κωδικοποίησης του Ν. 3669/2008 και υπό τον τίτλο «πρόσθετες επείγουσες εργασίες» ορίζεται ότι «Αν υπάρχει ανάγκη να εκτελεσθούν επείγουσες πρόσθετες εργασίες μπορεί να εγκριθεί

από την προϊσταμένη Αρχή η εκτέλεσή τους πριν από τη σύνταξη Ανακεφαλαιωτικού Πίνακα Εργασιών (ΑΠΕ). Για την έγκριση αυτή η διευθύνουσα υπηρεσία συντάσσει τεχνική περιγραφή των εργασιών, με αιτιολόγηση του επείγοντος και εκτίμηση της δαπάνης με βάση τις συμβατικές τιμές μονάδος ή ενδεικτικές τιμές για τυχόν νέες εργασίες. Ο ανάδοχος είναι υποχρεωμένος να εκτελέσει τις εργασίες αυτές, που επιτρέπεται να περιλαμβάνονται στις σχετικές πιστοποιήσεις και πριν από την έγκριση Ανακεφαλαιωτικού πίνακα εργασιών και που ενσωματώνονται στο επόμενο «ανακεφαλαιωτικό πίνακα εργασιών» ενώ στο άρθρο 57 ορίζεται ότι «το έργο εκτελείται σύμφωνα με τη σύμβαση και τα τεύχη και σχέδια που το συνοδεύουν. Ο φορέας κατασκευής του έργου έχει το δικαίωμα, αν προκύψει ανάγκη εκτέλεσης συμπληρωματικών εργασιών, που δεν περιλαμβάνονται στο αρχικό ανατεθέν έργο ούτε στην πρώτη συναφθείσα σύμβαση και οι οποίες κατέστησαν αναγκαίες λόγω απρόβλεπτων περιστάσεων κατά την εκτέλεση του έργου, όπως αυτό περιγράφεται στην αρχική σύμβαση, να συνάπτει σύμβαση με τον ανάδοχο του έργου, με την προϋπόθεση ότι οι συμπληρωματικές εργασίες δεν μπορούν τεχνικά ή οικονομικά να διαχωριστούν από την κύρια σύμβαση, χωρίς να δημιουργήσουν μείζονα προβλήματα για τις αναθέτουσες αρχές ή όταν αυτές οι εργασίες μολοντί μπορούν να διαχωριστούν από την αρχική σύμβαση, είναι απόλυτα αναγκαίες για την τελειοποίησή της. Το συνολικό ποσό των συμβάσεων αυτών δεν μπορεί να υπερβαίνει το ποσοστό του 50% του ποσού της αρχικής σύμβασης, στο οποίο συμπεριλαμβάνεται και η αμοιβή για τη σύνταξη των τυχόν απαιτούμενων μελετών για τις συμπληρωματικές εργασίες. Η εκτέλεση των συμπληρωματικών

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

6^ο φύλλο της υπ' αριθ 420/2015 πολιτικής απόφασης του
Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

εργασιών είναι υποχρεωτική για τον ανάδοχο του έργου και, προκειμένου να υπογραφεί η σύμβαση για την εκτέλεσή της απαιτείται γνώμη του οικείου τεχνικού συμβουλίου....2) Κάθε σύμβαση επομένη της αρχικής συνοδεύεται από Ανακεφαλαιωτικό Πίνακα Εργασιών (ΑΠΕ) που περιλαμβάνει ιδίως τις ενδείξεις των εργασιών, τις τιμές μονάδας των εργασιών, τα μεγέθη των ποσοτήτων, τις δαπάνες του προϋπολογισμού του αρχικά ανατεθέντος έργου, του προϋπολογισμού της αμέσως προηγούμενης σύμβασης και του προϋπολογισμού της προς κατάρτιση νέας σύμβασης. Περιλαμβάνει ακόμη και τις δαπάνες των απροβλέπτων, καθώς και την προβλεπόμενη δαπάνη για την αναθεώρηση και φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ)....6) Αν στον ανακεφαλαιωτικό πίνακα εργασιών περιλαμβάνονται και εργασίες για τις οποίες δεν υπάρχουν τιμές μονάδος, ο ΑΠΕ συνοδεύεται από πρωτόκολλο που κανονίζει τις τιμές για τις εργασίες αυτές. Ο κανονισμός τιμών μονάδας νέων εργασιών γίνεται με υποχρεωτική εφαρμογή κατά σειρά των κατωτέρω περιπτώσεων α, β και γ' ως εξής : α) για εργασίες για τις οποίες υπάρχουν συμβατικές τιμές για παρόμοιες ή ανάλογες εργασίες, οι τιμές καθορίζονται ανάλογα προς αυτές, β) για εργασίες για τις οποίες δεν υπάρχουν παρόμοιες ή ανάλογες συμβατικές τιμές αλλά περιλαμβάνονται σε εγκεκριμένα ή συμβατικά αναλυτικά τιμολόγια (αναλύσεις τιμών; οι τιμές καθορίζονται σύμφωνα με τα τιμολόγια αυτά και γ) για εργασίες που δεν περιλαμβάνονται στις προηγούμενες περιπτώσεις οι τιμές καθορίζονται με βάση τα πραγματικά στοιχεία κόστους.

Από τον συνδυασμό των ως άνω διατάξεων προκύπτει ότι συμπληρωματικές εργασίες για τις οποίες ανακύπτει ανάγκη κανονισμού τιμής μονάδας είναι εκείνες που προβλέπονται κατά είδος από το συμβατικό τιμολόγιο και τον προϋπολογισμό αλλά εκτελούνται σε ποσότητες μεγαλύτερες από τις προβλεπόμενες από τις προβλεπόμενες (πρόσθετες ή υπερσυμβατικές εργασίες) ή εκείνες που δεν προβλέπονται καθόλου ή προβλέπονται μεν συμβατικά, πλην όμως για την τεχνική αρτιότητα του έργου εκτελούνται κατ' εντελώς διαφορετικό τρόπο από εκείνο της συμβάσεως σε σημείο ώστε συνεπεία της μεταβολής, να αποκτούν διαφορετικό χαρακτήρα από εκείνο που περιγράφεται στη σύμβαση και στα οικεία τιμολόγια (ΑΠ 1064/1974 ΝοΒ 27.629 ΠΕΑ 19/2003 ο.π ΠΕΑ 1751/2006 ΕΛΔνη 48.242 ΠΕΑ 7522/1993 ΕΛΔνη 36.1604). Ως απρόβλεπτες δε περιστάσεις εννοούνται τα αιφνίδια πραγματικά εκείνα γεγονότα τα οποία δεν προϋπήρχαν της ανάθεσης του έργου και τα οποία παρότι κατά την εκπόνηση της μελέτης της δημοπράτησης του έργου καταβλήθηκε η ενδεδειγμένη επιμέλεια και προσοχή, αντικειμενικώς δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθούν σύμφωνα με τους κανόνες της ανθρώπινης εμπειρίας και λογικής, ούτως ώστε οι αναγκαίες για την αντιμετώπισή τους εργασίες να ενταχθούν στο αρχικό έργο και στην οικεία σύμβαση (ΕΣ Π.2 /2012 ΕΔΔΔΔ 2012, 464, ΕΣΠ 288/2012 ΝΟΜΟΣ).

Από τον συνδυασμό των ίδιων διατάξεων προκύπτει ότι οι προϋποθέσεις καταβολής αμοιβής στον εργολάβο για εκτελεσθείσες συμπληρωματικές εργασίες (υπερσυμβατικές ή νέες) είναι οι ακόλουθες α) να παρουσιάζουν αναγκαία συνάφεια με το έργο και να μην περιλαμβάνονται στην αρχική σύμβαση β) οι

ως διατάξεων
των τεχνικών
δ.π.υ.ι

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΠΙΛΗΓΗΤΡΙΑ

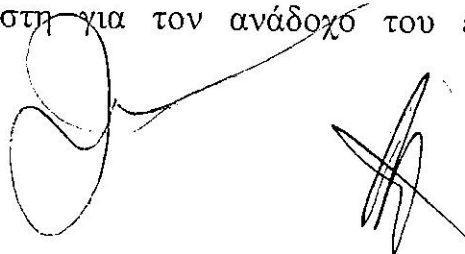

7^ο φύλλο της υπ' αριθ 420/2015 πολιτικής απόφασης του
Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

εργασίες να ήταν αναγκαίες λόγω απρόβλεπτων περιστάσεων (ΣτΕ 3831/2010 ΕΣ 62/2010 ΕΣ 88/2010 ΕΣ 280/286/2010 ΝΟΜΟΣ) γ) οι εργασίες να μην μπορούσαν τεχνικώς ή οικονομικώς να διαχωρισθούν από την κύρια σύμβαση ή και αν μπορούσαν να διαχωρισθούν ήταν εν τούτοις αναγκαίες για την τελειοποίησή του δ) το ποσό της αμοιβής τους να μην ξεπερνά το 50% του ποσού της κυρίας συμβάσεως συνυπολογιζομένου και του ποσού για τυχόν προγενέστερες πρόσθετες εργασίες ε) η σχετική σύμβαση εκτέλεσης των εργασιών αυτών να συνοδεύεται από Ανακεφαλαιωτικό Πίνακα Εργασιών (ΑΠΕ) που περιλαμβάνει τις ενδείξεις των εργασιών, τις τιμές μονάδας των εργασιών, τα μεγέθη των ποσοτήτων, τις δαπάνες του προϋπολογισμού της αμέσως προηγούμενης σύμβασης και του προϋπολογισμού του αρχικά ανατεθέντος έργου και του προϋπολογισμού της προς κατάρτιση καινούργιας σύμβασης και υπογράφεται από τον ανάδοχο του έργου. Εξαίρεση υφίσταται μόνο σε όλως εξαιρετικές περιπτώσεις που, ύστερα από τεχνική περιγραφή των εργασιών εκ μέρους της Διευθύνουσας Υπηρεσίας, με αιτιολόγηση του επείγοντος και εκτίμηση της δαπάνης (με βάση τις συμβατικές τιμές μονάδας ή ενδεικτικές τιμές για νέες εργασίες) μπορούν να εκτελεστούν πρόσθετες εργασίες και ο ΑΠΕ στον οποίο περιλαμβάνονται να έπεται της εκτελέσεώς του στ) να υπάρχει έγγραφη εντολή από τον φορέα κατασκευής του έργου εκτός αν υφίσταται κατά τα ως άνω επείγουσα περίπτωση οπότε αρκεί προφορική εντολή καταχωρημένη όμως στο ημερολόγιο του έργου (ΑΠ 178/2015 ΝΟΜΟΣ ΣτΕ 928/2014 ΝΟΜΟΣ, ΣτΕ 860/2012

NOMOS ΣτΕ 1006/2012 ΝΟΜΟΣ ΣτΕ 767/2011 ΕΣ 29/2010 ΣΤΕ 1700/2009 ΣΤΕ 994/2011) ΕφΘεσ 2242/2000 Αρμ 2002, 847, ΕΦΘεσ 1421/1986 ΝΟΜΟΣ) ζ) κανονισμός της αμοιβής του κατ' αρχήν με βάση τις συμβατικές τιμές για παρόμοιες εργασίες και μόνον αν δεν υπάρχουν παρόμοιες εργασίες με βάση τα πραγματικά στοιχεία κόστους κατά το χρόνο δημοπράτησης ή εκκίνησης της αναθεώρησης (ΑΠ 1193-1194/2010 ΝΟΜΟΣ, ΣΤΕ 3272/2013 ΝΟΜΟΣ ΑΠ 735/1993 ΕΕΝ 1994.950, ΔεφΤρ 418/2003 ΔΔΙΚΗ 2004.340). Εξάλλου από τις διατάξεις των άρθρων 200 και 288 ΑΚ, οι οποίες εφαρμόζονται και στις συμβάσεις δημοσίων έργων, προβλέπεται η δυνατότητα διορθωτικής παρεμβάσεως του δικαστή στη σύμβαση προς αποκατάσταση της ισορροπίας παροχής και αντιπαροχής, όταν τούτο επιβάλλεται από την καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη, στις περιπτώσεις δηλαδή εκείνες, κατά τις οποίες συντρέχουν απρόβλεπτες συνθήκες, οι οποίες καθιστούν, για κάποιον από τους συμβληθέντες την οφειλόμενη απ' αυτόν παροχή υπερμέτρως επαχθή, και μάλιστα σε βαθμό υπερβαίνοντα τον, κατά την καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη, δυνάμενο ν' αναληφθεί απ' αυτόν κίνδυνος (ΣΤΕ 2142/2013 ΝΟΜΟΣ ΣΤΕ 5117/2012 ΝΟΜΟΣ ΣΤΕ 2628/2004 ΔΔΙΚΗ 2005, 1330, ΣΤΕ 3484//1996 ΝΟΜΟΣ ΔεφΤρ 168/2002 ΔΔΙΚΗ 2004.221). Η παρέμβαση όμως αυτή προϋποθέτει έρευνα της ουσίας της υπόθεσης, γιατί μόνον έτσι μπορεί να γίνει η απαιτούμενη σύγκριση παροχής-αντιπαροχής για να διαπιστωθεί αν η παροχή είναι επαχθής και σε ποιο βαθμό. Η εφαρμογή δηλαδή, των ως άνω διατάξεων συνάπτεται με πραγματικά περιστατικά και στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η εκτέλεση της παροχής κατέστη για τον ανάδοχο του έργου

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

8^ο φύλλο της υπ' αριθ 420/2015 πολιτικής απόφασης του
Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

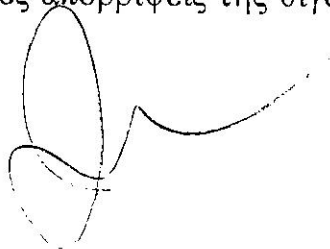
υπέρμετρα επαχθής (ΣΤΕ 1239/2013 ΝΟΜΟΣ ΣΤΕ 732/1994 ΔΔΙΚΗ 1994, 1204/ ΔεφΑθ 3033/2000 ΔΔΙΚΗ 2001, 763). Σε κάθε περίπτωση, οι συνθήκες που επικαλείται ο συμβαλλόμενος για την εφαρμογή του άρθρου 288 ΑΚ πρέπει να είναι απρόβλεπτες και βαρύνεται ο ίδιος με την επίκληση και απόδειξη αυτών (ΣΤΕ 4124/1996, ΔεφΑθ 331/2000 ΔΙΚΗ 2000 (12) 1248, ΔεφΑθ 133/1998 ΔΔΙΚΗ 1998, 999).

Ε) Τέλος η κατά το άρθρο 77 παρ 1 του Ν 3669/2008 προσφυγή που όπως προαναφέρθηκε είναι κατ' ουσίαν αγωγή πρέπει να περιέχει όλα τα απαιτούμενα για την πληρότητά της, σύμφωνα με τα άρθρα 118 και 216 ΚΠολΔ, στοιχεία, μεταξύ των οποίων και πλήρη έκθεση των γεγονότων που τη θεμελιώνουν σύμφωνα με το νόμο και δικαιολογούν την άσκησή της από τον προσφεύγοντα κατά του καθού και ακριβή περιγραφή του αντικειμένου της διαφοράς. Την έλλειψη των στοιχείων αυτών, η οποία συνεπάγεται αοριστία της προσφυγής και αυτεπάγγελτη απόρριψή της, ο προσφεύγων δεν δύναται να συμπληρώσει ούτε με τις προτάσεις, ούτε με αναφορά στο περιεχόμενο άλλου εγγράφου, αλλά ούτε και με παραπομπή στη σχετική διάταξη του νόμου (ΑΠ 56/1984 ΕλΔνη 25,1353, ΑΠ 438/1983 ΕΕΝ 49.228, ΕΑ 1943/2008 ΕλΔνη 50 (2009) 550, ΕΑ 9952/1988 ΕλΔνη 32. 1638 ΕφΘεσ 2242/2000 ό.π.).

Στην προκειμένη περίπτωση με την κρινόμενη προσφυγή του, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι κατόπιν διενέργειας εκ μέρους της καθής η προσφυγή «Εκκλησίας της Ελλάδος» (ΝΠΙΔΔ), δημόσιου μειοδοτικού διαγωνισμού για την ανάθεση σε

εργολήπτη του έργου της «ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΠΟΛΥΩΡΟΦΟΥ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΔΩΝ ΑΚΤΗΣ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 128 ΚΑΙ ΣΑΠΦΟΥΣ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ» αναδείχθηκε μειοδότης (ο προσφεύγων) και κατακυρώθηκε σ' αυτόν η εκτέλεση του εν λόγω έργου. Ότι εν συνεχεία υπογράφηκε μεταξύ του προσφεύγοντος-μειοδότη ως αναδόχου και της καθής η προσφυγή ως κυρίας του έργου, νομίμως εκπροσωπούμενης, το από 12-3-2007 ιδιωτικό συμφωνητικό δυνάμει του οποίου ο πρώτος ανέλαβε την εκτέλεση του έργου αυτού σύμφωνα με τα συμβατικά τεύχη που το συνοδεύουν και αποτελούν ενιαίο με αυτό σύνολο. Ότι ο προσφεύγων εκτέλεσε το ανατεθέν σ' αυτόν ως άνω έργο το οποίο και παρέδωσε εμπροθέσμως στην κυρία του έργου στις 31.12.2008. Ότι κατόπιν εντολής της κυρίας του έργου καθής η προσφυγή από αδήριτη κατασκευαστική ανάγκη και προς άρτια και πλήρη εκτέλεση του έργου προέβη στις αναφερόμενες στην προσφυγή νέες και υπερσυμβατικές εργασίες. Ότι η Διευθύνουσα Υπηρεσία της καθής η προσφυγή συνέταξε «Ανακεφαλαιωτικό Πίνακα Εργασιών» στον οποίο δεν περιέλαβε τις ως άνω εργασίες και τις αντίστοιχες δαπάνες εκτέλεσής τους. Ότι για το λόγο αυτό υπέβαλε στην προϊσταμένη αρχή την από 31.7.2009 ένστασή του με την οποία ζητούσε, δεκτής γενομένης της ενστάσεώς του να συμπεριληφθούν και οι εργασίες αυτές. Ότι η ένστασή του αυτή απορρίφθηκε σιωπηρώς με την πάροδο άπρακτης της νόμιμης προθεσμίας και ακολούθως υπέβαλε την από 16.12.2009 αίτηση θεραπείας προς την αρμόδια αρχή «Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος» η οποία απορρίφθηκε με την 381/11-2-2010 απόφαση αυτής. Ότι η ως άνω βλαπτική αρχική πράξη της καθής η προσφυγή και οι ακόλουθες απορρίψεις της θίγουν παράνομα τα

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

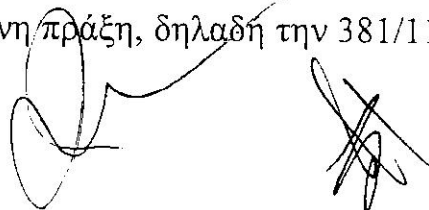
9^ο φύλλο της υπ' αριθ 420/2015 πολιτικής απόφασης του
Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

συμφέροντά του και πρέπει ν' ακυρωθούν και ότι η τελευταία οφείλει σ' αυτή τη δαπάνη των επίδικων εργασιών (νέων και υπερσυμβατικών) συνολικού ποσού 52.187,63 ευρώ. Με τα ανωτέρω πραγματικά περιστατικά ο προσφεύγων, κατ' εκτίμηση του αιτητικού της προσφυγής ζητεί 1) να αναγνωρισθεί η ακυρότητα α) της 381/2010 απόφασης της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος με την οποία απορρίφθηκε η από 16.12.2009 αίτηση θεραπείας β) της τεκμαιρόμενης σιωπηρής απόρριψης της από 31.7.2009 ενστάσεώς του γ) της αρχικής βλαπτικής πράξης της Διευθύνουσας Υπηρεσίας της καθής η προσφυγή με την οποία δεν συμπεριέλαβε στον Ανακεφαλαιωτικό Πίνακα Εργασιών (πρώην συγκριτικό) ΑΠΕ τις επίδικες εργασίες και δ) να υποχρεωθεί η καθής η προσφυγή να συμπεριλάβει στον Ανακεφαλαιωτικό Πίνακα (1^ον ΑΠΕ) τις επίδικες εργασίες ή να εκδώσει νέο με τις εργασίες αυτές προκειμένου αυτός να εισπράξει το αντιστοιχούν σ' αυτές εργολαβικό αντάλλαγμα συνολικού ποσού 52.187,63 ευρώ. Με το προαναφερθέν περιεχόμενο η υπό κρίση προσφυγή-αγωγή παραδεκτώς εισάγεται στο παρόν Δικαστήριο, υπό πενταμελή σύνθεση, και με τη παρούσα ειδική διαδικασία καθόσον αυτό έχει καθύλην και κατά τόπον αρμοδιότητα ως προς το προσήκον σε αγωγή με στοιχ δ αίτημά της αφού κατά το χρόνο που αυτή (προσφυγή) εισήχθη ενώπιον αυτού (10.12.2013) η ένδικη διαφορά υπαγόταν στην καθύλην αρμοδιότητα του παρόντος Δικαστηρίου^{μο} αναφορικά με την ένδικη διαφορά, που προβάλλει η καθής η προσφυγή είναι απορριπτέα ως μη νόμιμη.

Γεωργίου
η ένδικη διαφορά
πρέπει να δίδεται
αυτοματωδώς
υπερ της
προσφυγής
Δικαστηρίου
ΕΙΣ

Η ως άνω προσφυγή-αγωγή αναφορικά με τα τρία πρώτα αυτής ακυρωτικά αιτήματα είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη αφενός ενόψει του ότι οι προσβαλλόμενες αποφάσεις δεν είναι δεκτικές ακύρωσης ως εκτελεστές διοικητικές πράξεις και αφετέρου διότι ο προσφεύγων δεν επικαλείται νόμιμη αιτία ακυρότητας ή ακυρωσίας αυτών κατά το ιδιωτικό δίκαιο. Ειδικότερα : (α) Η αρχική φερομένη ως βλαπτική για τον προσφεύγοντα πράξη, δηλαδή η άρνηση της καθής να περιλάβει στον συνταγέντα Ανακεφαλαιωτικό Πίνακα Εργασιών (ΑΠΕ) και τις επίδικες υπερσυμβατικές - νέες εργασίες δεν συνιστά σύμφωνα με την προεκτεθείσα νομική σκέψη (στοιχ Γ) εκτελεστή διοικητική πράξη αλλά μονομερή δήλωση της καθής η προσφυγή κυρίας του έργου αναφορικά με την μη εκτέλεση των εργασιών αυτών και συνεπώς δεν θίγει το δικαίωμα του προσφεύγοντος για αμοιβή του για τις εργασίες αυτές. Κατά συνέπεια, έννομη σχέση, η οποία μπορεί ν' αναγνωρισθεί απευθείας στην προκειμένη περίπτωση με αγωγή (χωρίς να προηγηθεί οποιαδήποτε ακύρωση) είναι η υποχρέωση ή μη της κυρίας του έργου να περιλάβει στο πρώτο ΑΠΕ ή να εκδώσει νέο, για τις αμφισβητούμενες επίδικες εργασίες συνολικής αξίας 52.187,63 ευρώ, όπως ζητείται με το τελευταίο αίτημα (στοιχ δ) της ένδικης προσφυγής-αγωγής (β) Όσον αφορά τη δεύτερη προσβαλλόμενη πράξη, δηλαδή την τεκμαιρόμενη απόρριψη από την προϊσταμένη του έργου Αρχή της από 31-7-2009 ένστασης του ήδη προσφεύγοντος κατά της προηγούμενης αρχικής πράξης της Διευθύνουσας Υπηρεσίας, δεν αποτελεί εκτελεστή διοικητική πράξη διότι δεν αφορά απόρριψη ενστάσεως κατά προηγούμενης εκτελεστής διοικητικής πράξης (γ) Όσον αφορά την τρίτη προσβαλλόμενη πράξη, δηλαδή την 381/11-

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

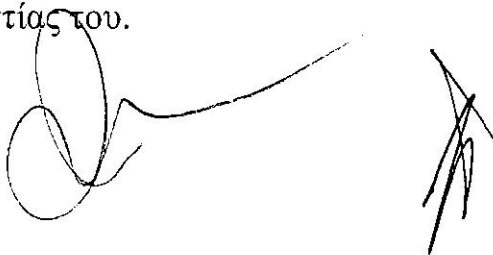
10^ο φύλλο της υπ' αριθ 420/2015 πολιτικής απόφασης
του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

12-2010 απόφασης της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση θεραπείας του προσφεύγοντος κατά της προηγούμενης απόρριψης της ανωτέρω ενστάσεως του από την Προϊσταμένη Αρχή του έργου, δεν αποτελεί ούτε αυτή εκτελεστή διοικητική πράξη διότι δεν αφορά απόρριψη αίτησης θεραπείας κατά προηγούμενης εκτελεστής διοικητικής πράξης (ΕΑ 19/2013). Περαιτέρω η υπό κρίση προσφυγή-αγωγή είναι απορριπτέα ως αόριστη, σύμφωνα με τη προεκτεθείσα νομική σκέψη (στοιχ Δ, Ε) και ως προς ο τελευταίο (στοιχ δ) αίτημά της. Τούτο δε, διότι, ενώ σ' αυτή ρητά αναφέρεται ότι οι επίδικες εργασίες είναι νέες σε σχέση με την αρχική σύμβαση με την οποία ανατέθηκε στον προσφεύγοντα η εκτέλεση του έργου και εκτελέστηκαν κατόπιν εντολής και οδηγιών της καθής η προσφυγή, κυρίας του έργου και ότι, συνεπώς υφίσταται υποχρέωση της τελευταίας, κατ' άρθρο 57 παρ 6 του Ν 3669/2008 στο οποίο κωδικοποιήθηκε το άρθρο 45 παρ 5 α του ΠΔ 609/1981, δεν αναγράφεται ότι η εντολή αυτή ήταν έγγραφη ή λόγω συνδρομής επείγουσας περίπτωσης, προφορική, που όμως καταχωρήθηκε στο ημερολόγιο του έργου και ότι οι εργασίες αυτές δεν ήταν προβλέψιμες όταν συνομολογήθηκε η αρχική σύμβαση, που αποτελούν προϋποθέσεις, σύμφωνα με την προηγηθείσα νομική σκέψη (στοιχ Δ) γενέσεως δικαιώματος πρόσθετης αμοιβής, για νέες και υπερσυμβατικές εργασίες. Ούτε επίσης αναφέρονται συγκεκριμένα τα στοιχεία εκείνα που απαιτούνται για τον καθορισμό της αμοιβής στο αιτούμενο ποσό. Ειδικότερα στην κρινόμενη προσφυγή αναγράφεται η τιμή

(αμοιβή) του προσφεύγοντος-αναδόχου του έργου για καθεμία χωριστά από τις επίδικες εργασίες χωρίς όμως την παράθεση των στοιχείων με βάση τα οποία υπολογίσθηκαν οι τιμές αυτές. Με την μη αναφορά των στοιχείων αυτών δεν μπορεί να κριθεί αν ο υπολογισμός των τιμών των επιδίκων εργασιών από τον προσφεύγοντα είναι σύμφωνος με την προπαρατεθείσα διάταξη (άρθρο 57 παρ 6 Ν 3669/2008) δηλαδή ότι οι τιμές αυτές ανταποκρίνονται στις συμβατικές για παρόμοιες εργασίες και αν δεν υπάρχουν παρόμοιες εργασίες στο κόστος αυτών.

Περαιτέρω η κρινόμενη προσφυγή δεν δύναται να στηριχθεί ούτε στη διάταξη του άρθρου 288 ΑΚ (όπως ο προσφεύγων ισχυρίζεται με τις προτάσεις του) αφού δεν παρατίθενται όλα εκείνα τα στοιχεία που καθιστούν την παροχή του προσφεύγοντος λόγω απρόβλεπτων συνθηκών ιδιαίτερα επαχθή, σε βαθμό που υπερβαίνει τον επιχειρηματικό κίνδυνο. Ειδικότερα δεν αναφέρονται τα πραγματικά εκείνα γεγονότα τα οποία δεν προϋπήρχαν της ανάθεσης του έργου και τα οποία δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθούν αντικειμενικώς σύμφωνα με τους κανόνες της ανθρώπινης εμπειρίας και λογικής, ούτως ώστε οι εκτελεσθείσες αναγκαίες για την αντιμετώπισή τους εργασίες να είχαν ενταχθεί στο αρχικό έργο, οι δαπάνες στις οποίες υπεβλήθη, επί πλέον των προβλεπομένων από τη σύμβαση και που συνετέλεσε στην αύξηση του προβλεπόμενου κόστους των εργασιών. Σημειωτέον ότι ο ανωτέρω υπολογισμός για τον καθορισμό της αιτούμενης αμοιβής για τις νέες εργασίες δεν αρκεί για τον πιο πάνω κατ' άρθρο 288 ΑΚ δικαστικό έλεγχο, ενόψει και της προαναφερόμενης αοριστίας του.

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

11^ο φύλλο της υπ' αριθ 420/2015 πολιτικής απόφασης
του Πενταμελούς Εφετείου Πειραιώς

Κατ' ακολουθίαν των όσων προαναφέρθηκαν η κρινόμενη προσφυγή –αγωγή πρέπει ν' απορριφθεί ως προς όλα τα αιτήματά της.

Τα δικαστικά έξοδα της καθής η προσφυγή-εναγομένης βαρύνουν τον προσφεύγοντα λόγω της ήττας του (άρθρ. 176, 191 παρ 2 ΚΠολΔ), κατά τα στο διατακτικό οριζόμενα.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδικών

Απορρίπτει την προσφυγή

Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στην πληρωμή των δικαστικών εξόδων της καθής η προσφυγή, τα οποία ορίζει στο ποσό των χιλίων πεντακοσίων (1500) ευρώ.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε στον Πειραιά στις 4 Ιουνίου 2015.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Και αντ' αυτού
λόγω προαγωγής
και αναχωρήσεώς του
η αρχαιότερη της
σύνθεσης Εφέτης
Ιωάννα Δούκα

Δημοσιεύθηκε δε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, μετεχόντων στη σύνθεση για τη δημοσίευση (λόγω μεταθέσεως και αναχωρήσεως της Εφέτου Ευτέρπης Καραχάλιου), ως Προέδρου, του Προέδρου Εφετών Πέτρου Σαλίχου, ως μελών των Εφετών

Ιωάννας Δούκα, Αντιγόνης Τζελέπη, Παναγιώτη Χουζούρη
και Αικατερίνης Κοκόλη και με Γραμματέα τον Σώζοντα
Μιαούλη, στις 30 Ιουλίου 2015, χωρίς την παρουσία των
διαδίκων και των πληρεξουσίων τους δικηγόρων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Η ΕΞΗΤΗΤΡΙΑ

Και αντ' αυτού
λόγω προαγωγής
καταναχωρήσεώς του
η αρχαιότερη της
σύνθεσης Εφέτης

Ιωάννα Δούκα

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
το οποίο είναι έγκυρο για τη
νομιμή σφραγισμένη
παιδαγωγική... 2... 2016
... Γραμματέας

